

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

brugets vedkommende, gør sig naturligvis gældende også for andre erhverv. Jeg vil gerne have lov til at nævne fiskerne og fiskerierhvervet.

Da det ikke er lykkedes for regeringen gennem direkte forhandling med Dansk Arbejdsmands Forbund og med De samvirkende Fagforbunds forretningsudvalg at opnå, at organisationerne selv ved en suspension af de heromhandlede konflikter løste de nævnte problemer, har regeringen ikke set anden udvej end at søge vanskelighederne løst ad lovgivningens vej som foreslået i det lovforslag, jeg hermed fremsætter.

Det er regeringens ønske, at lovforslaget gennemføres i løbet af dagen, således at alle de humanitært og samfundsmæssigt vigtige funktioner, der trues med standsning først og fremmest på grund af olie- og benzinsituationen, kan sikres fortsættelse.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Adolph Sørensen* til justitsministeren:

„Hvorned begrundes ministeren, at justitsministeriet ikke vil dispensere fra givne bestemmelser om hjørnestolpers bredde for danskbyggede førerhuse fremstillet før bestemmelseernes offentliggørelse, til trods for at der her i landet kørte og kører mange lastautomobiler med udenlandske førerhuse med tilsvarende bredder?“

Adolph Sørensen: Baggrunden for mit spørgsmål er den, at en af vore virksomheder i provinsen i 1953 påbegyndte fremstillingen af en serie lastbilførerhuse og sendte 12 på markedet. På dette tidspunkt fandtes der ikke faste regler for, hvor brede eller smalle vindueshjørnestolperne skulle være, og man lavede dem således, som man fandt det håndværksmæssigt forsvarligt. De blev 14 cm på det bredeste og 12,5 cm på det smalleste sted.

Kort tid efter at vognene var sendt ud, udsendte lederen af de motorsagkyndiges kontor i København en såkaldt ledermeddelelse, hvori det bl. a. meddeltes, at hjørnestolper i førerhuse nu ikke burde være mere end 8—10 cm brede. Den pågældende virksomhed ændrede derpå — efter tilfældigt at være gjort bekendt med de nye regler — sin produktion i overensstemmelse hermed. Det er klart.

De ti af de før reglens fremkomst leverede vogne blev ganske selvfølgelig indregistreret landet over under henvisning til, at de var produceret, før den nævnte meddelelse var udsendt, men to af førnævnte serie havnede uheldigvis i det snart berømte motorkontor i Kolding og led her den kranke skæbne at blive kasseret.

Fabrikken gik dog ud fra, at man ikke her til lands kunne „lovgive bagud“. Den kunne henvise til, at der kører mange førerhuse af udenlandsk oprindelse rundt på vejene med vinduesstolper af samme bredde, og at der dispenseret fra de nye bestemmelser for disse vogne. Fabrikken ansøgte justitsministeriet om dispensation for de to vogne af dansk fabrikat, efter at der var vedtaget ændrede regler, som fastsatte maksimumsbredden til 13 cm. Man opnåede en midlertidig dispensation, men efter en særdeles omfangsrig korrespondance, der strakte sig over mere end halvandet år, fandt ministeriet ud af, at nu kunne det være nok. Nu havde man dispenseret for disse to danske vogne i over 2 år, uden at der iøvrigt var sket uheld med dem, nu måtte de kasseres.

Det er vel ikke af samfundsøkonomisk betydning, om man skulle smide de omhandlede to førerhuse i brokkassen, men det forekommer mig, at det principielt betydningsfulde i denne sag er dette, om en sådan „lovgiven bagud“ virkelig skal stå ved magt. Jeg vægrer mig ved at tro, at sagen ikke skulle kunne ordnes på en for alle parter tilfredsstillende måde, som for mig synes at være den, at den højtærede justitsminister nu bringer den ud af verden ved at meddele en endelig dispensation.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Adolph Sørensen har formuleret sit spørgsmål derhen, at justitsministeriet skulle stille udenlandske karros-